Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26280
Copyright: Admont, Benediktinerstift

a carnis iā fiducia fractus anhelabat. hinc rursum dicit. Concupi
uit & defecit anima mea in atria dni, qui nimirū cū dicere &
concupiuit. recte subdidit. & defecit. q̃ ualde minor ē diui
nitatis concupiscentia. quā non mox ad iam ꝓpius sequit
defectus. qui enim adapphendenda æternitatis atria ac
cendit. dignū ꝓfecto ē. ut ab hoc temporalitatis amore las
setur. ut tanto frigescat ab studio seli. quanto surgit ardentiū
in amore dei. quē scilicet & si ꝓfecte arripit. mundū iā plene
deserit. & eo fundit temporalib' morit. q̃ ad supna uita
alti afflatu æternitatis animat. Ann̄ robore suo fessā se inuene
rat. q̃ dicebat. Anima mea liquefacta ē ut locuti est. qa nimirū
mens du occultæ locutionis aspiratione tangit. ab statu sue
fortitudinis infirmata ipso q̃ absorbet desiderio liquat. & in
de se apud semetipsā fessā inuenit. unde utq̃ se eē cspic fortitu
dinē quē escendit. Hinc ꝓpheta cū uisionē di conspexisse se dice
ret. adiungit. Langui & egrotaui pdies plurimos. qa cū aduer
titē mens stringit. a fortitudine ꝓpia caro lassat. hinc iacob q̃
anglum tenuit uno mox pede claudicauit. qa q̃ u ero amore sub
limia respic. iam in hunc mundū duplicib' incedere desiderius
nescit. uno enī pede innititur. q̃ solo dei amore roborat. Et necesse
ē. ut ali' marceat. qa mtis uirtute crescente oportet ꝓcul dubio
ut carnis fortitudo torpescat. ⊓ c lxiii. Nexp ē 108. lib

Nam auer m iniq fabulationes. sn̄ta utlex tua dne. Sepe uer
ba carnalium du se inportune nris auribus ingerit. in corde
bellū tentationis gignunt. & q̃ quis hæc ratio respuat & lingua